

E-mail:
dula.sunara@st.t-com.hr
pravapacijenata@st.t-com.hr

CROATIAN ASSOCIATION
FOR PATIENTS' RIGHTS

SJEDIŠTE:

Čajkovskog 5/IV
21000 SPLIT, HRVATSKA
FAX: (385 21) 339-530

BILTEN HRVATSKE UDRUGE ZA PROMICANJE PRAVA PACIJENATA

BR. 40., GODINA XI., SVIBANJ 2009.

Matični broj: 1449982

www.pravapacijenata.hr

Žiro račun: **2330003-1100001097**

CIJENA 3.00 kn

Poštovani čitatelji!

Tema broja: BOLOVANJA

Više na str. 2 i 3

Protjeklo razdoblje obilježila je akcija Ministarstva zdravstva i HZZO-a koja je imala za cilj utvrđivanje tzv. lažnih bolovanja u cilju smanjenja neopravdanih troškova u sustavu zdravstva. Stoga ćemo u ovom broju reći više o tome promatrano i kroz iskustva koja smo stekli kroz rad našeg Savjetovališta.

Bliži se polovina kalendarske godine, a naša iskustva u radu s korisnicima Savjetovališta govore o još uvijek znatnijem nesnalaženju u uvedenim izmjenama zdravstvenog osiguranja.

Izravno na dan kada obilježavamo osnivanje naše Udruge, dakle 19. ožujka, bila sam na razgovoru kod državnog tajnika u Ministarstvu zdravstva i socijalne skrbi, doktora Golema. Po prvi put razgovarano je o neovisnim zastupnicima prava pacijenata nakon što smo 2002. godine izradili prijedlog zakona o pravima, obvezama i odgovornostima pacijenata.

Može se reći kako se neminovno približava vrijeme kada će se o zastupnici-

sadržaj:

UVODNIK	1
TEMA BROJA: BOLOVANJA.	2,3
RUBRIKA	4,5,6
NOVI PROJEKT.....	6
NE ZABORAVIMO	7
INFORMACIJE	8

ma prava pacijenata morati razgovarati s više političke volje nego li smo do sada mogli vidjeti. Stoga se nadamo kako je ovaj razgovor u Ministarstvu zdravstva i socijalne skrbi upravo naznaka skorašnjih poboljšanja u zaštiti prava pacijenata. Doktor Golem je dao naznake kako će uskoro započeti rad na izmjenama Zakona o zaštiti prava pacijenata, a mi se tome nadamo još od njegova stupanja na snagu u prosincu 2004. Vjerujemo kako ćemo ovoga puta biti uključeni u pripremu izmjena za što smo također dobili obećanje državnog tajnika.

Srdačno Vaša predsjednica

mr. sc. Đula Rušinović-Sunara, dr. med.

BOLOVANJE

Tijekom proteklih mjeseci u Hrvatskoj je vođena kampanja otkrivanja tzv. lažnih bolovanja. Ova akcija, koju je pokrenulo Ministarstvo zdravstva i socijalne skrbi, izvedena je kroz pojačani rad kontrolora HZZO-a koji su na terenu "pročešljali" brojne kartone pacijenata u nekoliko većih hrvatskih gradova. Tijekom provedbe akcije brojni su građani zatražili pomoć u našem Savjetovalištu na način da su potražili objašnjenja za svoje nedoumice.

Ovo je sasvim dovoljan povod da u našem biltenu ponovimo neka iskustva, savjete i pojašnjenja koja su povezana upravo s ovom temom.

Tijekom deset godina savjetovanja pacijenata značajan broj osoba nam se obraćao tražeći informacije koje su u svezi s njihovim bolovanjem, podrazumijevajući pritom **novčanu naknadu za zaposlene osobe tijekom privremene nesposobnosti za rad uslijed bolesti**. Zamijetili smo kako gotovo nije bilo osoba koje bi jasno pravile razliku između pacijenta i osobe na bolovanju. Također smo uočili kako je pojam "bolovanje" nedovoljno dobro korišten te je samo njegovo upotrebljavanje navođenje na pogrešne zaključke onih koji imaju pravo na novčanu nadoknadu za vrijeme nesposobnosti za rad uslijed bolesti.

Prateći upite građana i njihove dvojbe, zaključili smo kako je važno razaznavati smisao pojma kojega se skraćeno naziva "bolovanje" jer u samom smislu toga izraza dobivamo odgovor na neka od najčešće nam postavljenih pitanja.

Pokušat ćemo to razložiti kroz ovaj prilog našeg biltena.

ŠTO JE BOLOVANJE?

Izvorno se pod pojmom bolovanje podrazumijeva vrijeme u kojem osoba boluje tj. ima neku bolest. Tako bolujemo od viroze, gripe, upale uha, ali i od kroničnih oboljenja kao što su šećerna bolest, srčana oboljenja i druge bolesti pa se često u govoru kaže: bolujem od srca ili na srce ili npr. bolujem na bubrege.

Bolovati znači biti bolestan i/ili trpjeti bolove.

Bolovati stoga podrazumijeva i stanje u kojem nije moguće obavljati neke radnje, a koje bi ista osoba u zdravom stanju mogla.

Ovo povezivanje sposobnosti za izvođenje nekih od radnji dakako je povezano i sa radnom sposobnošću u smislu kako neke radnje bolesna osoba na-prosto nije u mogućnosti izvoditi.

Pritom se podrazumijevaju radnje koje osoba izvodi u svojem dnevnom životu, a ukoliko je i uposlena to podrazumijeva i nemogućnost obavljanja radnih zadataka.

Stoga je vrlo razumljivo pojmom "bolovanje" upravo označiti nesposobnost za izvršavanje radnih zadataka uposlenih osoba. Dakle, iako i neuposlene osobe boluju, njihova nesposobnost za obavljanje radnji poradi bolesti nije uobičajeno nazivati bolovanjem.

Međutim, pojam bolovanje sasvim je uobičajen naziv za novčanu NAKNADU ZA VRIJEME PRIVREMENE NESPOSOBNOSTI ZA RAD TIJEKOM TRAJANJA BOLESTI, a što je PRAVO UPOSLENE OSOBE te je u Hrvatskoj definirano Zakonom o radu te mora biti jamčeno i Ugovorom o radu.

ŠTO NAS ZBUNJUJE?

Uvriježeno upotrebljavanje pojma "bolovanje" u smislu novčane naknade za vrijeme privremene onesposobljenosti za rad tijekom bolesti dovodi do zabune kako je bolesno stanje po sebi ono koje nam daje "pravo" na nadoknadu.

Ipak, prilikom bolesti mi bolujemo potpuno neovisno od činjenice jesmo li uposleni ili ne. Stoga je **POGREŠNO** reći kako je pravo na bolovanje pravo pacijenta.

Pravo pacijenta jest ono koje se ostvaruje prilikom korištenja zdravstvene usluge. Radni odnos, kao i status uposlene ili neuposlene osobe, nema nikakve poveznice sa pojmom prava pacijenata.

Kada bi pod pojmom bolovanje podrazumijevali trpljenje boli tijekom bolesti onda bi neupitno takav pojam bio u svezi s pojmom bolesnika. Tek kada bi u liječenje uključili i zdravstveno osoblje mogli bi govoriti i o svezi sa statusom pacijenta – korisnika zdravstvene usluge.

Stoga, ako pod pojmom bolovanje podrazumijevamo pravo na novčanu naknadu, onda prvenstveno podrazumijevamo uposlenika koji boluje. Nije nužno da se ista osoba istovremeno i liječi koristeći usluge zdravstvenog osoblja.

Pacijent je korisnik zdravstvene usluge.

Bolesnik je onaj koji boluje.

Samo uposleni bolesnik ima pravo na novčanu naknadu tijekom bolesti.

Nećemo ulaziti u detalje zakonske regulative ovoga prava iz rada jer tome nije mjesto u našem biltenu. Želimo samo naznačiti kako je zabuna stvorena u uvriježenom korištenju termina bolovanje za nešto što predstavlja pravo iz rada i odnosi se na pravo na novčanu naknadu za vrijeme privremene nesposobnosti za rad uslijed bolesti.

Svaku osobu koja nas je kontaktirala s upitom o “pravu na bolovanje” prvo smo nastojali zapitati za razlog što se obraća upravo udruzi za prava pacijenata. Gotovo bez iznimke su odgovarali kako je to njihovo “pravo pacijenta”.

Kada se osoba tuži na tzv. neprimjereno “zatvaranje bolovanja” onda se pritužbe uglavnom odnose na to kako je liječnička preporuka ne vraćanja na radno mjesto u cilju učinkovitijeg liječenja pogrešno shvaćena za obvezu zdravstvenog osiguravatelja da isto mora smatrati dovoljnim razlogom produljenja prava na naknadu za vrijeme privremene nesposobnosti za rad tijekom bolesti. To nije nužno uvijek tako.

Naime, osiguravatelj ima svoja pravila i njih navodi u svojim Pravilnicima.

Ponekad se takva pravila ne poklapaju s našim mišljenjima o tome jesu li ona i primjerena našim potrebama.

ZAKLJUČNO treba naglasiti kako pojmovi pacijent, bolesnik i osiguranik nisu istoznačnice.

U primjeru pogrešnog korištenja termina “prava na bolovanje” možemo ukazati i na zamjenu pojmova bolesnik i pacijent što dovodi do zabune kako je pravo bolesnog radnika zapravo pravo pacijenta.

PONOVIMO:

Pacijent jest korisnik zdravstvene usluge.

Pacijent ne mora nužno biti bolestan.

Pacijent ne mora nužno biti (zdravstveni) osiguranik.

Bolesnik je onaj koji boluje od neke bolesti.

To znači da samo osoba koja jest bolesna u datom trenutku trajanja bolesti jest bolesnik. Kod kroničnih bolesti bolesnik je (dugo)trajno bolestan.

Bolesnik ne mora nužno biti pacijent.

Samo u slučaju kada se koristi zdravstvena usluga bolesnik jest i pacijent. Bolesnik poradi svoje bo-

lesti ne mora nužno potražiti pomoć zdravstvenog radnika što znači kako nije nužno da je i pacijent zato što je bolesnik. Najbolji primjer je glavobolja uzrokovana npr. nekim kratkotrajnim trovanjem bilo onečišćenim zrakom, alkoholom, izloženosti isparavanjima boja ili drugih otrovnih tvari i sl. U pravilu se kod jednokratnih glavobolja, kratkotrajnih povišenja tjelesne temperature, običnih prehlada i sličnih, već poznato “manje opasnih bolesti i/ili bolesnih stanja”, bolesnici ne obraćaju zdravstvenim radnicima te nam to može prikazati kako bolesnici ponekad boluju i bez da su pacijenti.

Bolesnik ne mora nužno biti osiguranik.

Iako je u Hrvatskoj to rijetkost, pojedina osoba ne mora nužno biti zdravstveni osiguranik. Točne definicije i uvjete stjecanja prava na zdravstveno osiguranje u Hrvatskoj može se naći u Zakonu o zdravstvenom osiguranju.

Osiguranik jest osoba koja ima pravo na zdravstveno osiguranje sukladno Zakonu o zdravstvenom osiguranju.

Osiguranik ne mora biti bolestan.

Osiguranik ne mora biti nužno uvijek korisnik zdravstvene usluge po osnovi osiguranja.

Korisno je napomeniti kako se dugotrajno nekorisćenje zdravstvenih usluga po osnovi zdravstvenog osiguranja ne može smatrati osnovom za “pravo na bolovanje”, kako to često misle pa i tvrde osobe koje nas nazivaju u Savjetovalište.

NOVI PROJEKT:

Tijekom 2009. godine Ministarstvo zdravstva i socijalne skrbi prihvatilo je sufinancirati naš novi projekt pod nazivom

“Edukacija: pacijent – bolesnik – osiguranik”.

Više o projektu na str. 6

od pacijenta pacijentu

Pismo I

“Poštovani,

Imam pitanje: doktor specijalist urolog propisao mi je Nolicin 400 mg jer mi je u urinu nađena E.coli, i rekao mi je da se mogu obratiti svojoj doktorici opće prakse da mi napiše recept kako ne bih morala u potpunosti plaćati lijek, no kada sam došla svojoj doktorici, ona mi je rekla da mi neće propisati Nolicin, jer njoj struka nalaže da mi propiše drugačije lijekove te mi je propisala Ninur caps. 30x50 mg. Iste sam, ako se dobro sjećam, koristila kada mi je prije 2 godine nađen streptokok u urinu.

No, mene zanima je li ona smjela postupiti tako, jer sam ipak tražila mišljenje specijaliste i po njegovoj uputi dobila terapiju Nolicinom, a koju ona nije htjela ispoštovati... (naravno, ja sam u ljekarni kupila i platila punu cijenu Nolicina - hvala Bogu pa nije bio skup)?

Kome vjerovati, doktoru opće prakse ili doktoru specijalisti urologu?

Ja sam izabrala ovo drugo, ali smatram kako je moja doktorica opće prakse pogriješila.

Varam li se?

Unaprijed hvala na odgovoru”

Odgovor

Poštovana,

Ne možemo reći koji je razlog što je liječnica obiteljske medicine odlučila ne poslušati specijalistu urologa, ali na takvo svoje stručno mišljenje ima pravo.

No, takvo, kao i svako svoje stručno mišljenje, liječnik MORA obrazložiti pacijentu i to na način da pacijentu postane jasno koji ga je stručni motiv vodio u takvoj odluci.

Postavlja se pitanje jeste li dobili uputnicu za urologa zao što je liječnik obiteljske medicine to tražio ili zato što ste to vi sami tako tražili?

Ovo je vjerujemo ključno pitanje za točnije razumijevanje sveukupnih događanja.

Ukoliko je liječnik svojom voljom tražio mišljenje urologa onda je najblaže rečeno čudno da to (zatraženo) mišljenje nije poslušao.

Ukoliko je uputnicu izdao na “navaljivanje pacijenta” onda su mogući razlozi za odbijanje njegove preporuke neki od navedenih:

ili već unaprijed poznat rezultat takvog specijalističkog nalaza u smislu iskustva s isitim specijalistom (pa je to i bio razlog da ga nije tražio)

ili liječnik ima nekakav dogovor s drugim proizvođačem nekog drugog lijeka

ili liječnik zna kako takav dogovor ima baš taj specijalist

ili samo inat poradi povrijeđene taštine

ili ...

...ima još mnogo potencijalnih mogućnosti...

No, pacijent ima pravo pitati i dobiti odgovor od svojeg odabranog liječnika.

Kada odgovor ne dobije ili s istim nije zadovoljan, može uz argumente svoje nezadovoljstvo izraziti Povjerenstvu za zaštitu prava pacijenata u pripadajućoj Županiji, odnosno Gradu Zagrebu ukoliko je pacijent iz Zagreba.

Komentar

Posljedica autoritarnog nastupa liječnika opće medicine koji se prema opisanom ponašao na način: “što me imate pitati - ovdje se radi o medicini o kojoj vi ništa ne znate i što da vam ja to objašnjavam kada ni ne možete shvatiti”, zapravo je kršenje najosnovnijeg prava pacijenta - prava na informaciju na temelju koje će donijeti vlastitu odluku o svojem liječenju. To bi trebalo prijaviti i zatražiti naplatu globe sukladno čl.41. st 1 alineja 1 Zakona o zaštiti prava pacijenata (NN 169/04). Globu plaća zdravstvena ustanova, a to je Dom zdravlja kojem ta ordinacija pripada. Tko vodi postupak koji će dovesti do naplate globe sasvim je sporno te bi takvo pitanje trebalo postaviti izravno Ministarstvu zdravstva i socijalne skrbi, jer ne vjerujemo kako bi netko drugi znao odgovoriti na njega.

U iznesenom primjeru postoji i sljedeća dimenzija iznesenog problema: pacijent je odabrao svoju terapiju na temelju povjerenja u znanje specijaliste no time je izravno donio odluku kako ne vjeruje svojem odabranom liječniku koji preporuča nešto drugo nego li je to učinio specijalist. Postavlja se (retoričko) pitanje zašto nema povjerenja u svojeg odabranog liječnika?

Njega je birao, a specijalistu su mu “dali” prema raspoloživom na spisku.

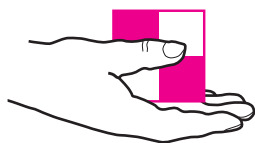
Dakle, naš bi savjet bio: mijenjajte svojeg liječnika u kojega nemate povjerenja bez obzira koji je razlog da se to nepovjerenje stvorilo - ono će uvijek biti između vas.

Ima i daljnja implikacija svega navedenoga, a koja nije dovoljno jasna. Stoga ćemo o tome ovdje malo “na glas razmišljati”:

Svaki put kada pacijent dobije uputnicu za neki specijalistički pregled zapravo njegov liječnik traži vrstu drugog mišljenja kroz tzv. dodatno stručno mišljenje od kolege koji je uže specijaliziran za određeno područje medicine. Ukoliko liječnik ne traži sam pomoć specijaliste onda je zapravo pacijent “navaljivao” da bi dobio uputnicu. U takvom slučaju je liječnik DUŽAN obrazložiti kako po njegovom stručnom mišljenju to ne treba iz razloga xx te bi svakako takvo mišljenje TREBALO zabilježiti i u kartonu kao odbijanje preporučenog načina liječenja kod kojega je svaki pacijent dužan staviti i svoj potpis koji potvrđuje kako takva opaska nije unesena bez njegova znanja.

Pacijent ima pravo na odbijanje preporučenog načina liječenja. Poradi toga ne smije trpjeti zastrašivanja kao ni ljutnju i uvrijeđenost pojedinih zdravstvenih radnika.

Pitanje je kako ostvariti pravo na drugo mišljenje u primarnoj zdravstvenoj zaštiti jer nam je tu na raspolaganju samo po jedan odabrani liječnik.

Evo jednog sličnog pisma koje se razlikuje utoliko što se ne radi o specijalisti obiteljske medicine, već o liječniku ginekologu iz primarne zaštite.

Pismo II

“Poštovani,

Trebao bi mi Vaš savjet glede moje doktorice i prava pacijenata.

Naime, dobila sam određenu dijagnozu od svoje ginekologice (državne), njen pristup i (ne) objašnjenje vezano za samu dijagnozu i terapiju me nije zadovoljilo.

Odlučila sam potražiti drugo mišljenje kod privatnika o vlastitom trošku za što su mi potrebni moji nalazi. Nazvala sam sestru da ću doći po nalaze te ih kopirati. Kada sam došla, dotična mi je prenijela poruku od doktorice da me “zamolila da se prebacim u drugog liječnika”. Na moj upit zbog kojeg razloga, dan mi je odgovor da ja nemam povjerenja u doktoricu, da mi ona ne želi stvarat neugodnosti i da je zato bolje da nisam kod nje. Pi-

tala sam je li to zbog toga što sam došla po svoje nalaze i zar nemam pravo na drugo mišljenje, na što mi je odgovoreno da ja to pravo nemam i da se moram odlučiti hoću li se liječiti kod doktorice ili kod privatnika.

Budući da ja znam da imam pravo podići svoje nalaze i imati potpun uvid u njih te da imam pravo tražiti i drugo mišljenje, zanima me jesu li ovim postupkom moje liječnice povrijeđena moja prava kao pacijenta? Ili se dotična ima pravo tako ponašati?

Unaprijed se zahvaljujem na odgovoru.”

Odgovor

Poštovana,

Prema navedenom najkraće rečeno: niste postupili ispravno ni Vi niti odabrana ginekologinja.

Vi niste postupili ispravno jer niste zatražili da Vas se upozna s pravom na drugo mišljenje niti ste se sami o tome informirali na vrijeme te ste na krivi način postupili.

Zašto?

Zato jer odlazak drugom liječniku ne znači kako koristite pravo na drugo mišljenje.

Pravo na drugo mišljenje znači kako **kod istog zdravstvenog osiguravatelja** imate pravo zatražiti drugo mišljenje specijaliste iste grane medicine prema uvjetima koje je taj osiguravatelj naveo u svojoj polici zdravstvenog osiguranja. Kada je u pitanju primarna zdravstvena zaštita tu ima raznih poteškoća. No, poteškoća ima i kod svakog drugog ostvarivanja ovog prava.

U ovom slučaju ste po svojoj slobodnoj volji odlučili koristiti uslugu privatnog liječnika kako bi dobili drugo stručno mišljenje. Takvo ste mišljenje svojevoljno i platili. No, još uvijek imate pravo na drugo mišljenje koje sukladno zakonima mora osigurati zdravstveni osiguravatelj.

Korištenje osiguranog prava na drugo mišljenje je omogućeno prema propisanim uvjetima zdravstvenog osiguravatelja. Ukoliko nam uvjeti nisu jasni onda se o njima treba raspitati bilo izravno kod osiguravatelja bilo kod liječnika koji radi za tog osiguravatelja.

Vaša ginekologinja nije postupila ispravno jer nema pravo odlučivati kojeg zdravstvenog osiguravatelja pacijent odabire niti ima pravo na ekskluzivno pružanje zdravstvenih usluga. Također nema pravo osuđivati svoje pacijente radi njihova nepoznavanja prava i pravilnika zdravstvenog osiguranja kod kojeg su osigurani. Posebice stoga jer je njena izravna dužnost i pružanje upravo takvih informacija koje će dati uvida u pravila kojima se dotično zdravstveno osiguranje koristi.

Komentar

Poteškoće s kojima se ovdje susrelo možemo okarakterizirati kroz upite:

1) Zna li korisnik nekog zdravstvenog osiguranja koji su načini ostvarivanja prava osiguranih kod dotičnog osiguravatelja?

2) Zna li uposlenik koji radi za određeno zdravstveno osiguranje koji su načini omogućivanja ostvarenja prava osiguranika?

U izravnom slučaju pacijentica je otišla prvo odbranom ginekologu nakon čega je iz nekog razloga odlučila otići drugom ginekologu.

U slučaju da je željela ostvariti pravo na drugo mišljenje sukladno pravilima zdravstvenog osiguravatelja koji je dužan to osigurati sukladno čl.10 Zakona o zaštiti prava pacijenata, onda je sukladno čl. 8. i 9. o svojim pravima imala pravo dobiti sve potrebne informacije o tome kako to i učiniti.

U opisanom slučaju pacijentica nije koristila pravo na drugo mišljenje sukladno pravilima zdravstvenog osiguravatelja što znači kako na drugo mišljenje i nadalje ima pravo.

To što je iskoristila svoje materijalne mogućnosti da privatno zatraži još jedan pregled ne smije biti razlogom za "uvrijeđenost" zdravstvenog radnika koji radi za osiguravatelja kod kojega pacijentica ostvaruje zdravstveno osiguranje.

Naime, to bi značilo ograničavanje pacijentičnih ljudskih sloboda koje su ustavna kategorija prava.

Pacijentica ničim nije obvezna ići samo onim liječnicima koji su omogućeni putem zdravstvenog osiguranja. Nikako ne stoji tvrdnja kako pacijent nema pravo pored svojeg zdravstvenog osiguranja koristiti usluge liječnika koji nemaju ugovor s istim zdravstvenim osiguranjem, jer to čini za svoj vlastiti novac.

Iskazana ljutnja odabrane liječnice nije ni malo primjerena jer bi se istu moglo shvatiti kao vrstu prijetnje, a predstavlja i izravno kršenje čl. 8, 9 i 10 Zakona o zaštiti prava pacijenata.

Podsjećamo - nepružanje informacija je i kažnjivo sukladno čl. 41 st. 1 alineja 1 Zakona o zaštiti prava pacijenata (NN169/04).

Kako je stanje zdravlja nacije od najšireg društvenog interesa, propisano je kako je osnovno zdravstveno osiguranje dužno ponuditi mogućnost odabira onih liječnika koji su od najšireg interesa za zdravlje pojedinca. To su upravo liječnici primarne zdravstvene zaštite. Ovaj odabir je bitan kako bi se postiglo najveće moguće povjerenje između pacijenta i liječnika, jer je to povjerenje vrlo značajno i za liječenje gotovo svake bolesti.

Postavlja se pitanje zašto netko odlazi drugim liječnicima kada je svojeg liječnika sam odabrao i kada mu je on dostupan bez dodatnih plaćanja?

Kroz iskustvo rada Savjetovišta možemo gotovo sa sigurnošću reći kako među pacijentima vlada često neopravdan strah i kako se odnosi u sustavu zdravstva moraju čim prije početi bitnije mijenjati ukoliko želimo taj strah otkloniti.

IMATE PRAVO PITATI I DOBITI ODGOVOR!

NOVI PROJEKT:

Tijekom 2009. godine Ministarstvo zdravstva i socijalne skrbi prihvatilo je sufinancirati naš novi projekt pod nazivom

“Edukacija: pacijent – bolesnik – osiguranik”.

Projekt se sastoji u izvedbi javnih tribina koje će približiti korisnicima zdravstvenih usluga osnovne pojmove koji su navedeni u samom nazivu.

Potrebu za edukacijom ovakve vrste uočili smo tijekom rada s korisnicima našeg Savjetovišta za pacijente – uočili smo česte zablude koje proistječu iz nedovoljnog razdvajanja pojedinih pojmova.

U ovom broju našeg biltena odabrali smo temu broja prema najaktualnijim zbivanjima u našem zdravstvu, a iz koje je također vidljivo koliko je važno prepoznavati upravo navedene pojmove.

Stoga je zaključak o potrebi edukacije najšire populacije upravo o osnovnim pojmovima bio sasvim logičan slijed našeg djelovanja, a kojeg je prepoznalo i resorno ministarstvo.

Želite li u svojoj sredini omogućiti ovakvu tribinu javite nam se na naše brojeve telefona:

021 339 530

ili

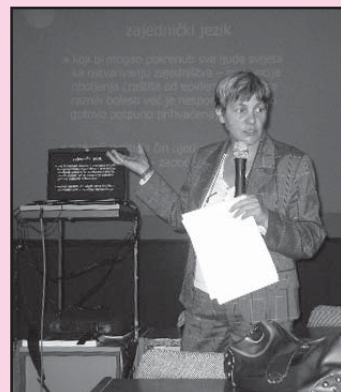
091 5027861

SUDJELOVALI SMO U RADU 21. PROLJETNE ŠKOLE ŠKOLSKIH KNJIŽNIČARA REPUBLIKE HRVATSKE Zadar, 22. - 25. travnja 2009.

Pripremamo li naše školare za snalaženje u zdravstvenom sustavu? Nepravilno korištenje pojedinih pojmova dodatno onemogućuje ispravno i učinkovito korištenje sustavom od kojega izravno ovisi ono što nam je najvrijednije - zdravlje.

Mr. sc. Đula Rušinović-Sunara, dr.med., predstavila je u svojem predavanju potrebu za uvrštenjem u edukacijske sadržaje srednjih i osnovnih škola i edukaciju koja bi pomogla mladima u kasnijem snalaženju u zdravstvenom sustavu.

ne zaboravimo

PETI SAVJET:

Obratite pažnju na to da je bolest sastavni dio života.

PRVI SAVJET:

Naučite razlikovati ljudska prava od onoga što Vam netko nudi u zamjenu za nešto...

DRUGI SAVJET:

Birajte svog liječnika u primarnoj zdravstvenoj zaštiti prema Vašem povjerenju.

TRINAESTI SAVJET:

Imate pravo odlučiti želite li i hoćete li sudjelovati u znanstvenom istraživanju.

OSMI SAVJET:

Tražite račun za svaku naplaćenu uslugu u zdravstvu.

PETNAESTI SAVJET:

Povjerenje u svojeg terapeuta ne gradite na strahu, već na njegovoj spremnosti da pruži potpunu informaciju.

SEDMI SAVJET:

Kad tražite zaštitu svojih prava učinite to istovremeno kod više nadležnih tijela, pismenim putem uz poštansku povratnicu.

DVANAESTI SAVJET:

Imate pravo i pitati i dobiti odgovor.

ŠESTI SAVJET:

Samo Vi odlučujete tko ima pravo znati Vaše zdravstveno stanje.

DEVETI SAVJET:

I kada vam se dobiveni savjet »sviđa« potražite drugo mišljenje na vrijeme.

JEDANAESTI SAVJET:

Ne zaboravite da kada idete liječniku idete po pomoć, a ne po zdravlje.

DESETI SAVJET:

Preispitajte svoj osobni stav prema pravima drugih pacijenata prije nego li zatražite svoja prava.

ČETRINAESTI SAVJET:

Temeljem čl. 4. st. 1. i čl. 11. st. 1. Zakona o pravu na pristup informacijama od svih tijela javne vlasti možete zahtijevati da vam se dostavi željena informacija.

TREĆI SAVJET:

O svojoj sudbini odlučujete sami na temelju dobivenih obavijesti pa i onda kada ste prihvatili tuđi savjet.

ČETVRTI SAVJET:

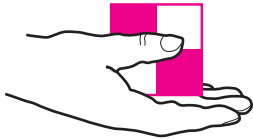
Ne strahujte pitati kako bi mogli odlučiti.

BILTEN "PACIJENT" JE GLASILO HRVATSKE UDRUGE ZA PROMICANJE PRAVA PACIJENATA.

UREDNIŠTVO čine članovi Predsjedništva Udruge: Dubravka Finka, dr. med.; prim. dr. sc. Ljubomir Radovančević, dr. med. Glavna i odgovorna UREDNICA je predsjednica: mr. sc. Đula Rušinović-Sunara, dr. med.

HRVATSKA UDRUGA ZA PRAVA PACIJENATA - CROATIAN ASSOCIATION FOR PATIENTS' RIGHTS

Sjedište: Čajkovskog 5/IV • 21000 Split, Hrvatska • Tel./fax: (385 21) 339 530

informacije

kako zatražiti naš savjet

1. Na našu adresu:

Čajkovskog 5, 21000 Split

pošaljite pismo s opisom Vašeg problema uz fotokopije osnovne dokumentacije ukoliko za to postoji potreba, a na kraju pisma navedite svoju točnu adresu, nadnevak Vašeg rođenja i broj telefona. Vaši osobni podaci nam omogućavaju arhiviranje Vaših pisama.

2. Nazovite naše ponuđene telefone i postavite pitanja koja Vas muče ili smatrate da zbog hitnosti problema trebate hitnu našu pomoć i savjet.

3. Na našu e-mail adresu pošaljite opis Vašeg problema kojeg želite da Vam pomognemo sastaviti u obliku pisma nadležnima.

Kontakt osobe:

Mr. sc. Đula Rušinović-Sunara, dr. med.

Tel.: 021 339 530, Mobitel: 091 502 78 61

Prim. dr. sc. Ljubomir Radovančević, dr. med.

Tel.: 01 2316767

e-mail: dula.sunara@st.t-com.hr

pravapacijenata@st.t-com.hr

Pristupnicu ili na drugom papiru napisane osobne podatke, **uz dokaz o izvršenoj uplati** pošaljite na našu adresu:

HRVATSKA UDRUGA
ZA PROMICANJE PRAVA PACIJENATA
ČAJKOVSKOG 5
21000 SPLIT

Svaku argumentiranu pismenu primjedbu od strane čitatelja našeg biltena koja se odnosi na rad našeg savjetovališta rado ćemo priložiti u konačnoj publikaciji te Vas

POZIVAMO NA SURADNJU

na način da nam uputite pismo (na adresu Čajkovskog 5, 21000 Split) u kojem bi se očitovali o našem radu, a koje bismo u konačnici ovog projekta priložili našem izvješću.

NAPIŠITE NAM:

Svoja razmišljanja o tome koliko jest ili možda nije važno dobiti informaciju u savjetovalištu za pacijente?

Koliko vam pomažu savjeti i sadržaji koje objavljujemo u našem biltenu?

Koliko su vam pomogli izravni savjeti ukoliko ste nam se izravno obraćali?

Svoja razmišljanja na temu rada savjetovališta za pacijente

ISPUNITE PRISTUPNICU JOŠ DANAS!

PRISTUPNICA

osobni podaci

ime: _____

prezime: _____

datum rođenja: _____

adresa

ulica i kućni broj: _____

poštanski broj i mjesto: _____

vlastoručni potpis: _____

Potražite na str. 2 i 3!
TEMA BROJA:
BOLOVANJA

Uplatite iznos od 100 kn za godišnju članarinu i potpomognite zaštitu prava pacijenata, potražite savjet, iznesite vlastiti primjer, a na Vašu adresu dobit ćete svoju člansku iskaznicu i bilten "Pacijent", glasilo Hrvatske udruge za promicanje prava pacijenata.

Broj žiro računa:
2330003-1100001097